

Uchwała nr 218/16
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 19 grudnia 2016 r.

w sprawie stanowiska Sejmiku Województwa Mazowieckiego dotyczącego trudnej sytuacji finansowej w opiece pediatrycznej oraz Zarządzenia Nr 55/2016/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju leczenie szpitalne, w tym wprowadzenia współczynnika korygującego o 1,2 wartość punktu rozliczeniowego z katalogu grup dla wybranych zakresów w pediatrii

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486 i 1948), w związku z § 12 ust. 2 Statutu Województwa Mazowieckiego stanowiącego załącznik do uchwały nr 145/09 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 7 września 2009 r. w sprawie Statutu Województwa Mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 4385) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Przyjmuje się Stanowisko Sejmiku Województwa Mazowieckiego w sprawie trudnej sytuacji finansowej w opiece pediatrycznej oraz Zarządzenia Nr 55/2016/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 czerwca 2016 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie określenia warunków zawierania i realizacji umów w rodzaju leczenie szpitalne, w tym wprowadzenia współczynnika korygującego o 1,2 wartość punktu rozliczeniowego z katalogu grup dla wybranych zakresów w pediatrii, w brzmieniu określonym w załączniku do uchwały.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Tomasz Kucharski

Uzasadnienie

Podmioty lecznicze udzielające świadczeń w zakresie pediatrii ogólnej oraz pediatrycznych świadczeń specjalistycznych znajdują się w dramatycznej sytuacji finansowej. Trudna sytuacja opieki pediatrycznej spowodowana jest przede wszystkim niedostateczną wyceną procedur. W kolejnych latach pogłębia się ich zadłużenie a umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia nie pokrywają kosztów udzielanych świadczeń. Dodatkowym problemem jest brak specjalistów w wąskich dziedzinach pediatrii, co ogranicza możliwości świadczeniodawców.

Wprowadzone Zarządzeniem Nr 55/2016/DSOZ Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 czerwca 2016 r. zmiany w niewielkim stopniu odpowiadają zgłaszanemu niedoborowi środków finansowych.

Ponadto zgodnie z powyższym zarządzeniem Prezesa Narodowego Funduszu Nr 55/2016/DSOZ dla świadczeniodawców będących podmiotami leczniczymi utworzonymi przez ministra lub centralny organ administracji rządowej, publiczną uczelnię medyczną lub publiczną uczelnię prowadzącą działalność leczniczą, lub będących instytutami badawczymi wykonującymi działalność leczniczą, udzielających świadczeń medycznych w zakresach chirurgii dziecięcej, urologii dla dzieci i otolaryngologii dla dzieci, wartość produktu rozliczeniowego z katalogu grup (ustalona dla trybu hospitalizacja) we wskazanych zakresach korygowana jest o współczynnik 1,2. Poprzez wprowadzenie nowych zapisów w powyższym zarządzeniu doszło do złamania zasady równego traktowania świadczeniodawców, określonej w art. 134 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 179), w brzmieniu „Fundusz jest obowiązany zapewnić równe traktowanie wszystkich świadczeniodawców ubiegających się o zawarcie umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej i prowadzić postępowanie w sposób gwarantujący zachowanie uczciwej konkurencji”. Równe traktowanie świadczeniodawców z całą pewnością powinno dotyczyć zarówno wymagań, jakie muszą być spełnione celem zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, jak i zakresu obowiązków określonych w umowie i odpowiadającego im wynagrodzenia.

Podmioty lecznicze będące w takiej samej sytuacji prawnej nie mogą za usługi o tożsamym zakresie i jakości otrzymywać innego - znacząco od siebie odbiegającego wynagrodzenia. Sytuację, gdy dwóch świadczeniodawców miałoby otrzymywać za wykonywanie takich samych czynności różniące się od siebie wynagrodzenie należy zakwalifikować jako naruszenie, gwarantowanej ustawą o świadczeniach opieki zdrowotnej, zasady równego traktowania.